

reglerne. Dette sker dels ved gennemgang af forretningsgange, og dels ved gennemgang af enkeltsager.

Hvis revisionen konstaterer manglende opfølgning i sygedagpengesager, der kan tilskrives kommunens administration, foretager kommunen en opgørelse af, hvor meget refusion, der er modtaget uretmæssigt i den periode, hvor der ikke har fundet opfølgning sted, og foretager en berigtigelse heraf. Revisionen påser efterfølgende, at berigtigelsen er foretaget korrekt og anfører dette i revisionsberetningen. Den enkelte kommune redegør i forbindelse med behandlingen af beretningen i kommunalbestyrelsen for de initiativer, der er taget for, at reglerne på området fremover kan efterleves.

Arbejdsmarkedsstyrelsen vil følge op på kommunernes indsats i forhold til opfølgningssamtaler. Arbejdsmarkedsstyrelsen vil fremover modtage data om, hvornår samtalerne er afholdt og hvilke kategorier, de sygemeldte er visiteret til.

Inden udgangen af den 2-årige periode vil det blive vurderet, om kommunerne generelt som helhed har overholdt opfølgningspligten. Vurderingen drøftes med parterne.

Der henvises til lovforslagets § 6, stk. 1.

4.3. Hurtig afklaring og behandling hjælper syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet

Langt det meste sygefravær er kortvarigt og ukompliceret, men i længere og mere komplicerede sygeforløb, hvor flere aktører ofte er involveret, er det vigtigt, at den sygemeldte får en indsats, hvor sundheds- og beskæftigelsesindsatsen spiller sammen. Sygemeldte har brug for hurtigt at få afklaret deres arbejds- evne og få afklaret, hvordan de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Følgende forslag skal hjælpe syge hurtigere tilbage til arbejde:

4.3.1 Ny lægeerklæring om arbejdsfastholdelse

Efter gældende regler kan arbejdsgiveren, hvis det skønnes nødvendigt, forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Erklæringen skal indeholde oplysninger om uarbejdsdygtighed på grund af sygdom og om, hvilke konkrete funktionsbegrænsninger sygdommen medfører. Funktionsoplysningerne forudsættes afgivet ud fra en dialog mellem den sygemeldte og den praktiserende læge. Denne lægeerklæring »Lægeerklæring om uarbejdsdygtighed«, som arbejdsgiveren kan forlange, fungerer ikke efter hensigten.

Meningen med lægeerklæringen var oprindeligt, at den dels skulle dokumentere sygdommen, og dels give arbejdsgiveren information om de funktioner,

som en sygemeldt medarbejder ikke kan udføre. Men lægen har ofte ikke mulighed for at give et kvalificeret bidrag til virksomheden om, hvilken betydning medarbejderens sygdom har for det arbejde, medarbejderen udfører, og da lægen ikke har oplysninger om medarbejderens arbejdsplads og arbejdsfunktioner, har lægen også svært ved at vurdere, hvilke arbejdsopgaver medarbejderen eventuelt kan varetage.

Det foreslås derfor, at der indføres en ny lægeerklæring, en mulighedserklæring, med fokus på de muligheder, som lønmodtageren har for at udføre arbejdsfunktioner på trods af sygdommen. Som konsekvens heraf foreslås den nuværende lægeerklæring til virksomheden »Lægeerklæring om uarbejdsdygtighed« afskaffet.

Mulighedserklæringen anvendes som led i indsatsen for at fastholde en sygemeldt lønmodtager og for at øge muligheden for hel eller gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Mulighedserklæringen anvendes, hvis der i dialogen mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren er usikkerhed om, hvilke arbejdsfunktioner lønmodtageren kan varetage. Arbejdsgiveren kan forlange erklæringen ved såvel kortvarigt, gentaget som langvarigt sygefravær.

Mulighedserklæringen består af to dele. Den første del indeholder arbejdsgivers og lønmodtagers vurdering af sygdommens betydning for lønmodtagerens arbejde, og den anden del indeholder lægens vurdering.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17-20.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget er 90,1 mio. kr. i 2009 samt 171,3 mio. kr. i hvert af årene 2010-2012, jf. det sammenfattende skema i afsnit 11.

Den samlede økonomiske ramme til gennemførelse af aftalen om medbringelse af sygefraværet er på 118,6 mio. kr. i 2009, 176,3 mio. kr. i 2010, 171,3 mio. kr. i 2011 og 175,8 mio. kr. i 2012.

Øvrige udgifter til aftalen er således på 28,5 mio. kr. i 2009, 5,0 mio. kr. i 2010 og 4,5 mio. kr. i 2012 til bl.a. en kampagne, statistikomlægning, udarbejdelse af guides, kurser, it-udvikling, analyser og evalueringer mv. Implementeringen af denne del af aftalen kræver ikke lovændringer. Udgifterne er statslige.

Aftalen indeholder forslag om, at der afsættes 20 mio. kr. til forsøg med forebyggende og afklarende tilbud samt 12 mio. kr. til kompetenceudvikling for kommunale medarbejdere. Initiativerne finansieres